

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 734

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 8 octombrie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 228 din 10 septembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea concurenței nr. 21/1996 și ale art. 47 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	1-3	de urgență a Guvernului nr. 121/2001 pentru suspendarea temporară a tuturor procedurilor referitoare la adopțiile internaționale	4
ORDONANTE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
123. — Ordonanță de urgență pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 1 alin. (1) din Ordonanța		1.073. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.217/2001 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare	4-5
REPUBLICĂRI			
		Legea nr. 199/2000 privind utilizarea eficientă a energiei	5-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 228

din 10 septembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea concurenței nr. 21/1996 și ale art. 47 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Nicolae Popa	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea concurenței nr. 21/1996 și ale art. 47 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comprest 3399 Import-Export” — S.A. în Dosarul nr. 2.350/2001 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

La apelul nominal au răspuns autorul excepției, prin consilier juridic Traian Pascu, și Societatea Comercială „Doris Com” — S.R.L., prin avocat Victoria Patit, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Societății Comerciale „Comprest 3399 Import-Export” — S.A. solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 21/1996 și ale art. 47 din Legea nr. 215/2001, având în vedere notele scrise depuse la dosarul cauzei.

Avocatul Societății Comerciale „Doris Com” — S.R.L. solicită respingerea excepției, deoarece dispozițiile constituționale invocate nu au legătură cu soluționarea cauzei. Interdicția impusă consilierului care are un interes patrimonial în problema supusă dezbaterii consiliului de a

lua parte la deliberare și la adoptarea hotărârilor nu echivalează cu restrângerea dreptului la liberă asociere. În acest sens este menționată jurisprudența Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 37 alin. (1) și cele ale art. 30 alin. (1) din Constituție nu au legătură cu prevederile legale criticate. Dispozițiile constituționale ale art. 37 se referă la exercitarea unei libertăți fundamentale, spre deosebire de asocierea care are o bază contractuală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 februarie 2002, **Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea concurenței nr. 21/1996 și ale art. 47 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, fost art. 30 alin. 1 din Legea administrației publice locale nr. 69/1991**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comprest 3399 Import-Export” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 9 din Legea nr. 21/1996 și cele ale art. 31 alin. 1 din Legea nr. 69/1991, republicată, încalcă dreptul de asociere prevăzut de art. 37 alin. (1) din Constituție, raportat la art. 1 din Legea societăților comerciale nr. 31/1990, republicată, precum și libertatea de exprimare consacrată de art. 30 alin. (1) din Constituție. În același timp, se consideră că „prin încălcarea gravă a celor două libertăți cetățenești se aduce atingere exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”, în condițiile în care dispozițiile art. 49 din Constituție precizează limitativ cazurile când acesta poate fi restrâns. Or, consideră autorul excepției, „în această listă restrictivă prevăzută de art. 49 din Constituție nu sunt menționate și cazurile prevăzute în articolele de lege criticate pentru neconstituționalitate”.

Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este admisibilă, fără însă să-și exprime opinia asupra constituționalității textelor de lege criticate, în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (4) fraza întâi din Legea nr. 47/1992, republicată.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată. Se arată că textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile art. 30 alin. (1) din Constituție, care prevăd libertatea de exprimare, și nici dispozițiile art. 37 alin. (1) din Legea fundamentală, cu privire la dreptul cetățenilor de a se asocia în partide politice, în sindicate și în alte forme de asociere.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În argumentarea acestui punct de vedere se apreciază că textele de lege criticate „nu încalcă dreptul de asociere al liderilor locali ci, dimpotrivă, respectă dispozițiile constituționale ale art. 49 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Interese de ordin public, impuse de garantarea drepturilor și libertăților celorlalți cetățeni, justifică limitarea dreptului unui consilier de a lua parte la deliberarea și adoptarea hotărârilor dacă are un interes patrimonial în problema supusă dezbaterilor consiliului local, întrucât dreptul de asociere se exercită

numai cu respectarea legii și nu împotriva ei”. În acest sens, în punctul de vedere al Guvernului se face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 2/1993, Decizia nr. 18/1995 și Decizia nr. 124/1996).

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților și cel al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 din Legea concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 30 aprilie 1996, și cele ale art. 47 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 23 aprilie 2001, care au următorul cuprins:

— Art. 9 din Legea nr. 21/1996: „(1) Sunt interzise orice acțiuni ale organelor administrației publice centrale sau locale, având ca obiect sau putând avea ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței, în special:

a) să ia decizii care limitează libertatea comerțului sau autonomia agenților economici, ce se exercită cu respectarea reglementărilor legale;

b) să stabilească condiții discriminatorii pentru activitatea agenților economici.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu fac obiectul aplicării excepției stabilite la art. 2 alin. (1) lit. b.”

Textul art. 2 din Legea nr. 21/1996, la care face referire alin. (2) al art. 9 din această lege, are următorul cuprins:

„(1) Dispozițiile prezentei legi se aplică actelor și faptelor care au sau pot avea ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței săvârșite de:

a) agenți economici sau asociații de agenți economici — persoane fizice sau juridice — de cetățenie, respectiv de naționalitate română sau străină, denumiți în continuare agenți economici;

b) organele administrației publice centrale sau locale, în măsura în care acestea, prin deciziile emise sau prin reglementările adoptate, intervin în operațiuni de piață, influențând direct sau indirect concurența, cu excepția situațiilor când asemenea măsuri sunt luate în aplicarea altor legi sau pentru apărarea unui interes public major [...]”;

— Art. 47 din Legea nr. 215/2001: „(1) Nu poate lua parte la deliberare și la adoptarea hotărârilor consilierul care, fie personal, fie prin soț, soție, alini sau rude până la gradul al patrulea inclusiv, are un interes patrimonial în problema supusă dezbaterilor consiliului local.

(2) Hotărârile adoptate de consiliul local cu încălcarea dispozițiilor alin. (1) sunt nule de drept. Nulitatea se constată de către instanța de contencios administrativ. Acțiunea poate fi introdusă de orice persoană interesată.”

În legătură cu dispozițiile art. 47 din Legea nr. 215/2001, Curtea constată, astfel cum a considerat și instanța de judecată, că excepția de neconstituționalitate are ca obiect acest text legal, deși autorul excepției a făcut referire la dispozițiile art. 30 alin. 1 din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată, text abrogat prin

dispozițiile art. 157 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001. Instanța a avut în vedere, în mod corect, faptul că dispozițiile art. 47 din Legea nr. 215/2001 au preluat în totalitate pe cele ale art. 30 alin. 1 din Legea nr. 69/1991, republicată, invocate de autorul excepției. Dispozițiile art. 30 alin. 1 din Legea nr. 69/1991, republicată, aveau următorul cuprins: „*Nu poate lua parte la deliberare și la adoptarea hotărârilor consilierul care, fie personal, fie prin soț, soție, alin sau rude până la gradul al patrulea inclusiv, are un interes patrimonial în problema supusă dezbaterii consiliului.*” În jurisprudența Curții Constituționale s-a considerat, în cazuri similare, admisibilă excepția, pronunțându-se asupra constituționalității textului în vigoare care a preluat dispozițiile abrogate.

Criticile de neconstituționalitate formulate invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 30 alin. (1), referitoare la libertatea de exprimare, și ale art. 37 alin. (1), privind dreptul de asociere, texte care au următorul cuprins:

— Art. 30 alin. (1): „*Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public sunt inviolabile.*”

— Art. 37 alin. (1): „*Cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate și în alte forme de asociere.*”

În analiza excepției de neconstituționalitate Curtea reține că textele constituționale invocate de autorul excepției nu au incidentă în cauză.

Astfel, libertatea de exprimare reglementată de dispozițiile art. 31 alin. (1) din Constituție nu are nici un fel de legătură cu exprimarea voturilor de către membrii consiliilor locale pentru adoptarea hotărârilor sau în legătură cu încheierea unor contracte de asociere. Așa cum este evident, textul constituțional evocă libera exprimare, ca libertate fundamentală cetățenească, care vizează gândurile, credințele religioase, creațiile spirituale de orice fel exprimate prin mijloace de comunicare în public, iar nicidecum opțiunile exprimate de membrii unor autorități publice în exercitarea atribuțiilor lor legale, inclusiv în cadrul unor organisme deliberative.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 12, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea concurenței nr. 21/1996 și ale art. 47 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comprest 3399 Import-Export” — S.A. în Dosarul nr. 2.350/2001 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 septembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ**

pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2001 pentru suspendarea temporară a tuturor procedurilor referitoare la adopțiile internaționale

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Termenul prevăzut la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2001 pentru suspendarea temporară a tuturor procedurilor referitoare la adopțiile internaționale, aprobată cu completări prin Legea nr. 347/2002, se prorogă până la data de 15 noiembrie 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul pentru coordonarea Secretariatului
General al Guvernului,
Petru Șerban Mihăilescu
Autoritatea Națională
pentru Protecția Copilului și Adopție
Gabriela Coman,
secretar de stat

București, 2 octombrie 2002.
Nr. 123.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.217/2001 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 4¹ alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se revocă din funcția de membru al Consiliului de supraveghere și îndrumare a activității Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare domnul Doru Crin Trifoi, reprezentantul Ministerului Justiției.

Art. 2. — Se numește în funcția de membru al Consiliului de supraveghere și îndrumare a activității

Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare doamna Iulia-Cristina Tarcea, reprezentantul Ministerului Justiției.

Art. 3. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2001 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Președintele Autorității
pentru Valorificarea Activelor Bancare,
Ionel Blănculescu
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat
Ministrul justiției,
Rodica Mihaela Stănoiu

București, 25 septembrie 2002.
Nr. 1.073

C O M P O N E N Ț A

Consiliului de supraveghere și îndrumare a activității Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare

Maria Manolescu	— președinte, reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice
Nicolae Ion Vulpescu	— membru, reprezentant al Băncii Naționale a României
Iulia-Cristina Tarcea	— membru, reprezentant al Ministerului Justiției
Gheorghe Țiplica	— membru, reprezentant al Ministerului Dezvoltării și Prognozei
Victor Ponta	— membru, reprezentant al Corpului de control al primului-ministru.

R E P U B L I C Ț A R I

**LEGEA Nr. 199/2000*)
privind utilizarea eficientă a energiei**

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Scopul prezentei legi este crearea cadrului legal necesar pentru elaborarea și aplicarea unei politici naționale de utilizare eficientă a energiei, în conformitate cu prevederile Tratatului Cartei energiei, ale Protocolului Cartei energiei privind eficiența energetică și aspectele legate de mediu și cu principiile care stau la baza dezvoltării durabile.

(2) Prin prezenta lege se instituie obligații și se stabilesc stimulente pentru producătorii și consumatorii de energie, în vederea utilizării eficiente a acesteia.

Art. 2. — În sensul prezentei legi, *utilizarea eficientă a energiei* înseamnă a acționa pentru realizarea unei unități de produs, bun sau serviciu fără scăderea calității sau performanțelor acestuia, concomitent cu reducerea cantității de energie cerute pentru realizarea acestui produs, bun sau serviciu.

CAPITOLUL II

Politica națională de utilizare eficientă a energiei

Art. 3. — (1) Politica națională de utilizare eficientă a energiei este parte integrantă a politicii energetice a statului și se bazează pe următoarele principii:

a) funcționarea normală a mecanismelor de piață în domeniul energiei, inclusiv formarea prețurilor după criterii concurențiale și o mai bună reflectare a costurilor și beneficiilor legate de mediu;

b) reducerea barierelor în calea promovării eficienței energetice, stimulându-se astfel investițiile;

c) promovarea unor mecanisme de finanțare a inițiativelor în domeniul eficienței energetice;

d) educarea și conștientizarea utilizatorilor diferitelor forme de energie privind necesitatea reducerii consumurilor energetice pe unitatea de produs;

e) cooperarea dintre consumatori, producători, furnizori de energie și autoritățile publice în vederea atingerii obiectivelor stabilite de politica națională de utilizare eficientă a energiei;

f) sprijinirea cercetării fundamentale și aplicative în domeniul utilizării eficiente a energiei;

g) promovarea inițiativei private și dezvoltarea serviciilor energetice;

h) cooperarea cu alte țări în domeniul eficienței energetice și respectarea convențiilor internaționale la care România este parte.

(2) Obiectivul principal al politicii naționale de utilizare eficientă a energiei este obținerea beneficiului maxim în întregul lanț energetic care cuprinde producerea, conversia, stocarea, transportul, distribuția și consumul diferitelor forme de energie.

(3) Politica națională de utilizare eficientă a energiei definește atât obiectivele privind utilizarea eficientă a energiei, cât și căile pentru atingerea acestor obiective, cu referiri speciale privind:

a) reducerea consumului de energie al României pe unitatea de produs intern brut;

b) creșterea eficienței energetice în toate sectoarele de activitate ale economiei naționale;

c) introducerea tehnologiilor noi cu eficiență energetică ridicată;

d) promovarea surselor noi de energie;

e) reducerea impactului negativ asupra mediului al activităților de producere, transport, distribuție și consum al tuturor formelor de energie.

CAPITOLUL III

Programe de eficiență energetică

Art. 4. — (1) În scopul realizării politicii naționale de utilizare eficientă a energiei, agenții economici care consumă anual o cantitate de energie de peste 1.000 tone echivalent petrol, precum și autoritățile administrației publice locale din localitățile cu o populație mai mare de 20.000 de locuitori au obligația să întocmească programe proprii de eficiență energetică, în care vor include:

a) măsuri pe termen scurt, de tipul *tără cost* sau *cu cost minim*, care nu implică investiții majore;

b) măsuri pe termen lung, de 3 până la 6 ani, vizând un program de investiții pentru care se vor întocmi studiile de fezabilitate.

*) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 120 din 15 martie 2002 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 78/2001 pentru modificarea Legii nr. 199/2000 privind utilizarea eficientă a energiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 21 martie 2002, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 199/2000 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 17 noiembrie 2000, și a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 78 din 30 august 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 541 din 1 septembrie 2001 (aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 120 din 15 martie 2002).

(2) Agenția Română pentru Conservarea Energiei, prin filialele sale teritoriale, și Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței acordă consultanță gratuită pentru întocmirea programelor, în acest sens putând, pe termen limitat, să angajeze experți asociați pentru întocmirea studiilor de strategie sau a celor de fezabilitate.

Art. 5. — Programele proprii de eficiență energetică vor include acțiuni în următoarele direcții principale:

a) realizarea scenariilor pe termen mediu și lung privind cererea și oferta de energie, care să ghideze procesul decizional;

b) aplicarea reglementărilor tehnice și a standardelor naționale de eficiență energetică, care au ca scop creșterea eficienței echipamentelor producătoare și consumatoare de energie, inclusiv a celor din domeniul construcțiilor și al transportului;

c) promovarea utilizării celor mai eficiente tehnologii energetice care să fie viabile din punct de vedere economic și nepoluante;

d) încurajarea finanțării investițiilor în domeniul eficienței energetice, prin participarea statului sau a sectorului privat;

e) elaborarea bilanțelor energetice și formarea unor baze de date energetice necesare pentru evaluarea raportului cerere-ofertă în domeniul energiei, inclusiv pentru calculul indicatorilor de eficiență energetică;

f) promovarea cogenerării de mică și medie putere și a măsurilor necesare pentru creșterea eficienței sistemelor de producere, transport și de distribuție a căldurii la consumatori;

g) înființarea de compartimente specializate în domeniul eficienței energetice la nivelurile corespunzătoare, care să aibă personal capabil să elaboreze, să implementeze și să monitorizeze programe de eficiență energetică;

h) evaluarea impactului negativ asupra mediului.

Art. 6. — Sinteza programelor de eficiență energetică pe ansamblul economiei naționale, elaborată de Agenția Română pentru Conservarea Energiei, se aprobă anual de Guvern, la propunerea Ministerului Industriei și Resurselor.

CAPITOLUL IV

Atribuții și răspunderi

Art. 7. — (1) Agenția Română pentru Conservarea Energiei este organul de specialitate la nivel național în domeniul eficienței energetice, cu personalitate juridică, autonomie funcțională, organizatorică și financiară, aflat în subordinea Ministerului Industriei și Resurselor, cu finanțare din venituri extrabugetare și din alocații de la bugetul de stat.

(2) Organizarea și funcționarea Agenției Române pentru Conservarea Energiei se aprobă prin hotărâre a Guvernului, avându-se în vedere următoarele atribuții și responsabilități principale:

a) elaborarea politicii naționale de utilizare eficientă a energiei împreună cu Ministerul Industriei și Resurselor și supunerea spre aprobare Guvernului o dată cu politica energetică națională, ca parte a acesteia;

b) implementarea și monitorizarea politicii naționale de eficiență energetică și a programelor de utilizare eficientă a energiei;

c) cooperarea cu instituțiile și organismele interne și internaționale în vederea utilizării eficiente a energiei și reducerii impactului negativ asupra mediului;

d) participarea la elaborarea de norme și reglementări tehnice în scopul creșterii eficienței energetice pentru aparate, echipamente, utilaje de producere, transport, distribuție și consum de energie pentru clădiri, precum și pentru alte domenii de activitate;

e) certificarea conformității aparatelor, echipamentelor și utilajelor pe baza măsurărilor și încercărilor efectuate, conform prevederilor reglementărilor tehnice;

f) autorizarea persoanelor fizice și juridice care au dreptul să realizeze bilanțuri energetice;

g) coordonarea programelor de eficiență energetică finanțate de instituții sau de organizații internaționale în baza unor acorduri guvernamentale;

h) evaluarea tehnică și avizarea proiectelor de investiții în domeniul eficienței energetice, pentru care se cere finanțare din Fondul special pentru dezvoltarea sistemului energetic și din alte surse interne și externe la dispoziția Guvernului;

i) elaborarea sintezei programelor de eficiență energetică pe ansamblul economiei naționale;

j) cooperarea cu instituțiile abilitate, în vederea realizării bilanțelor energetice și formării unor baze de date energetice necesare pentru evaluarea raportului cerere-ofertă în domeniul energiei, a realizării unor scenarii pe termen scurt, mediu și lung privind evoluția acestui raport, inclusiv a calculului indicatorilor de eficiență energetică la nivel național;

k) acordarea de consultanță gratuită autorităților administrației publice locale în elaborarea și aplicarea proiectelor de creștere a eficienței energetice, administratorilor clădirilor publice, ai celor cu destinația de locuință și agenților comerciali;

l) elaborarea și coordonarea programelor de pregătire și instruire, precum și atestarea personalului cu atribuții în domeniul gestiunii energiei;

m) avizarea împreună cu ministerele de resort, după caz, a programelor proprii de eficiență energetică, întocmite de consumatori, în condițiile prezentei legi.

(3) Agenția Română pentru Conservarea Energiei este condusă de un președinte, numit prin ordin al ministrului industriei și resurselor. Președintele este salarizat potrivit dispozițiilor legale în vigoare, la nivelul funcției de secretar general adjunct.

Art. 8. — Agenția Română pentru Conservarea Energiei, în colaborare cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, asigură supravegherea pieței pentru respectarea reglementărilor tehnice privind eficiența energetică.

CAPITOLUL V

Reglementări tehnice privind eficiența energetică

Art. 9. — (1) Ministrul industriei și resurselor, la propunerea Agenției Române pentru Conservarea Energiei, emite reglementări tehnice privind eficiența energetică pentru aparate, echipamente și utilaje cu consum mare de energie.

(2) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, cu consultarea Agenției Române pentru Conservarea Energiei, emite reglementări tehnice privind eficiența energetică pentru clădiri, precum și pentru acordarea certificatului energetic pentru clădiri, în condițiile legii.

(3) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței coordonează activitatea de stabilire și elaborare a reglementărilor tehnice privind eficiența energetică și reabilitarea termică a construcțiilor.

(4) Ministerele interesate, în colaborare cu Agenția Română pentru Conservarea Energiei, vor emite reglementări tehnice privind eficiența energetică în domeniile lor de activitate.

Art. 10. — Producătorii și importatorii de aparate, utilaje și echipamente pentru care au fost elaborate reglementări tehnice privind eficiența energetică nu le pot introduce pe

piață decât cu condiția respectării acestor reglementări tehnice.

Art. 11. — (1) Producătorii de aparate, utilaje și echipamente pentru care au fost elaborate reglementări tehnice privind eficiența energetică au obligația să efectueze sau să solicite efectuarea încercărilor și măsurătorilor stabilite prin actele normative în vigoare pentru certificarea conformității, după caz.

(2) Certificarea conformității pe baza încercărilor și măsurătorilor efectuate conform reglementărilor tehnice se face pe bază de taxe de laboratoare și/sau de organisme de specialitate notificate de ministerele de resort.

CAPITOLUL VI

Obligațiile consumatorilor de energie

Art. 12. — (1) Consumatorii de energie, persoane juridice, sunt obligați:

a) să respecte reglementările tehnice în vigoare privind proiectarea, construirea, exploatarea, întreținerea, repararea instalațiilor proprii și a receptoarelor de energie, precum și dotarea acestora cu aparate de măsură și control;

b) să dispună de un sistem propriu de evidență și monitorizare a consumurilor energetice și să pună la dispoziție instituțiilor abilitate informații privind consumurile energetice și indicatorii de eficiență energetică.

(2) Consumatorii de energie, persoane fizice, sunt obligați să ia măsuri pentru dotarea cu aparate de măsură și control individuale.

Art. 13. — (1) Consumatorii care folosesc mai mult de 200 tone echivalent petrol pe an sunt obligați să întocmească, la fiecare 2 ani, un bilanț energetic realizat de o persoană fizică sau juridică autorizată.

(2) Consumatorii care folosesc mai mult de 1.000 tone echivalent petrol pe an sunt obligați:

a) să numească un responsabil pentru energie;

b) să efectueze anual un bilanț energetic realizat de o persoană fizică sau juridică autorizată;

c) să elaboreze programe de măsuri pentru reducerea consumurilor energetice, potrivit art. 4 alin. (1), incluzând investițiile pentru care se întocmesc studii de fezabilitate.

Art. 14. — (1) Agenții economici cu activitate de producere, transport sau distribuție a combustibililor și energiei sunt obligați să ia măsuri pentru:

a) reducerea consumului propriu de combustibili și energie;

b) promovarea energiei solare, eoliene, geotermale, a biomasei, a biogazului și a energiei produse din deșeuri menajere;

c) în condițiile convenite cu consumatorii, producătorii și furnizorii de energie electrică și termică pot desfășura activități de informare, consultanță, finanțare, precum și executări de lucrări în vederea creșterii eficienței utilizării combustibililor și a energiei în instalațiile ce le dețin.

(2) Societățile de transport, precum și alte societăți care dețin mai mult de 10 autovehicule au obligația să dezvolte programe de monitorizare și gestiune a consumului de energie pentru grupul de vehicule deținut.

Art. 15. — Administratorii clădirilor aflate în proprietate publică au obligația să ia măsuri pentru:

a) utilizarea eficientă a sistemului de încălzire și climatizare;

b) utilizarea materialelor de construcție eficiente energetic;

c) utilizarea rațională a iluminatului interior;

d) utilizarea aparatelor de măsură și reglare a consumului de energie;

e) realizarea unui bilanț energetic pentru clădirile cu suprafața desfășurată mai mare de 1.500 m², o dată la

5 ani, bilanț întocmit de o persoană fizică sau juridică autorizată în acest sens;

f) creșterea eficienței energetice potrivit reglementărilor emise în baza prezentei legi.

CAPITOLUL VII

Stimulente fiscale și financiare pentru activități care conduc la creșterea eficienței energetice

Art. 16. — Agenții economici și unitățile din subordinea autorităților administrației publice locale pot finanța lucrări pentru creșterea eficienței energetice din surse proprii, din surse constituite din cote din profit destinate special pentru aceste investiții, din Fondul special pentru dezvoltarea sistemului energetic, constituit prin Legea nr. 136/1994 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 29/1994 privind constituirea și utilizarea Fondului special pentru dezvoltarea sistemului energetic, cu modificările ulterioare, din ajutoare de stat conform legii, din investiții realizate de terți sau prin cofinanțare, precum și prin credite.

Art. 17. — (1) Pentru realizarea obiectivelor propuse de prezenta lege și pentru facilitarea investițiilor care au ca scop principal creșterea eficienței energetice consumatorii de energie pot beneficia de sprijin financiar din Fondul special pentru dezvoltarea sistemului energetic, instituit conform Legii nr. 136/1994, în limita a maximum 50% din valoarea acestora.

(2) Finanțarea proiectelor de eficiență energetică din Fondul special pentru dezvoltarea sistemului energetic se aprobă potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art. 18. — (1) Pentru cotele din profit alocate investițiilor destinate creșterii eficienței energetice se acordă scutire la plata impozitului pe profit.

(2) Creditele pentru lucrări de creștere a eficienței energetice se acordă cu o dobândă de maximum 75% din cea stabilită de bănci, diferența urmând să fie asigurată prin alocații anuale de la bugetul de stat.

(3) Importurile de aparate, utilaje și echipamente destinate realizării proiectelor de creștere a eficienței energetice beneficiază de scutire de taxe vamale, aprobate prin ordine comune ale ministrului industriei și resurselor, ministrului afacerilor externe și ministrului finanțelor publice, la propunerea Agenției Române pentru Conservarea Energiei.

(4) Societățile comerciale de management și servicii energetice, a căror activitate se încadrează în prevederile art. 3 alin. (1) lit. g) pot beneficia de o reducere de 50% a impozitului pe profit pe o perioadă de 5 ani de la data înființării, iar pentru cele existente, de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Atribuțiile, structura și criteriile de eligibilitate ale acestor societăți comerciale vor fi stabilite în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 19. — Cuantumul și procedura de acordare a stimulentele fiscale și financiare prevăzute la art. 16—18 se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Industriei și Resurselor.

CAPITOLUL VIII

Sanțiuni

Art. 20. — Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să poată fi considerate infracțiuni, următoarele fapte:

a) nerespectarea de către managerii societăților, de către autoritățile administrației publice locale și de către administratorii clădirilor publice a prevederilor art. 4 alin. (1), ale art. 5, 12, 13, ale art. 14 alin. (2) și ale art. 15 lit. e);

b) nerespectarea reglementărilor tehnice privind eficiența energetică potrivit art. 11;

c) nerespectarea prevederilor art. 10.

Art. 21. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 20 se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei, cele prevăzute la lit. a);

b) cu amendă de la 3.000.000 lei la 10.000.000 lei, cele prevăzute la lit. b);

c) cu amendă de la 8.000.000 lei la 15.000.000 lei și cu confiscarea bunurilor respective, cele prevăzute la lit. c).

(2) Amenzile se fac venit la bugetul de stat.

Art. 22. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor, inclusiv măsura confiscării, se fac de personalul împuternicit de Agenția Română pentru Conservarea Energiei.

Art. 23. — Prevederile art. 20 și 21 se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968*) privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 25—27.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 24. — Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 25. — În termen de 90 de zile de la data publicării prezentei legi Agenția Română pentru Conservarea Energiei, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, va supune spre aprobare Guvernului normele metodologice de aplicare a acesteia.

*) Legea nr. 32/1968 a fost abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 2 din 12 iulie 2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001 (aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180 din 11 aprilie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002).

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
